

Uchwała Nr XIX/171/2008
Rady Miejskiej w Węgorzynie
z dnia 30 kwietnia 2008 roku

**w sprawie przyjęcia Systemu Profilaktyki i Opieki nad Dzieckiem i Rodziną Gminy Węgorzyno
na lata 2008-20013**

Na podstawie art. 18 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o o **samorządzie gminnym** (Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591; z 2002r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806; z 2003r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568; z 2004r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203; z 2005r. Nr 172, poz. 1441, Nr 175, poz. 1457; z 2006r. Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz. 1337; z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138 poz. 974, Nr 173 poz. 1218) oraz art. 17 ust. 1 pkt. 13 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o **pomocy społecznej** (Dz.U z 2004 r. Nr 64 poz.593, Nr 99 poz. 1001, Nr 273 poz. 2703; z 2005 r. Nr 64 poz. 565, Nr 94 poz. 788, Nr 164 poz. 1366, Nr 179 poz.1487, Nr 180 poz. 1493; z 2006 r. Nr 135 poz. 950, Nr 144 poz. 1043, Nr 186 poz. 1380, Nr 249 poz. 1831, Nr 251 poz. 1844; z 2007 r. Nr 35 poz. 219, Nr 36 poz. 226, Nr 48 poz. 320, Nr 120 poz. 818, Nr 209 poz. 1519, Nr 221 poz. 1649) Rada Miejska w Węgorzynie uchwała, co następuje:

§ 1

Przyjmuje System Profilaktyki i Opieki nad Dzieckiem i Rodziną Gminy Węgorzyno na lata 2008 -2013 stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2.

1. Działanie Systemu, o którym mowa w § 1 podlega corocznej ocenie przez zespół powołany przez Burmistrza Węgorzyna.
2. Ocena powinna zostać sporządzona do 30 czerwca każdego roku i przekazana Burmistrzowi oraz Radzie Miejskiej.

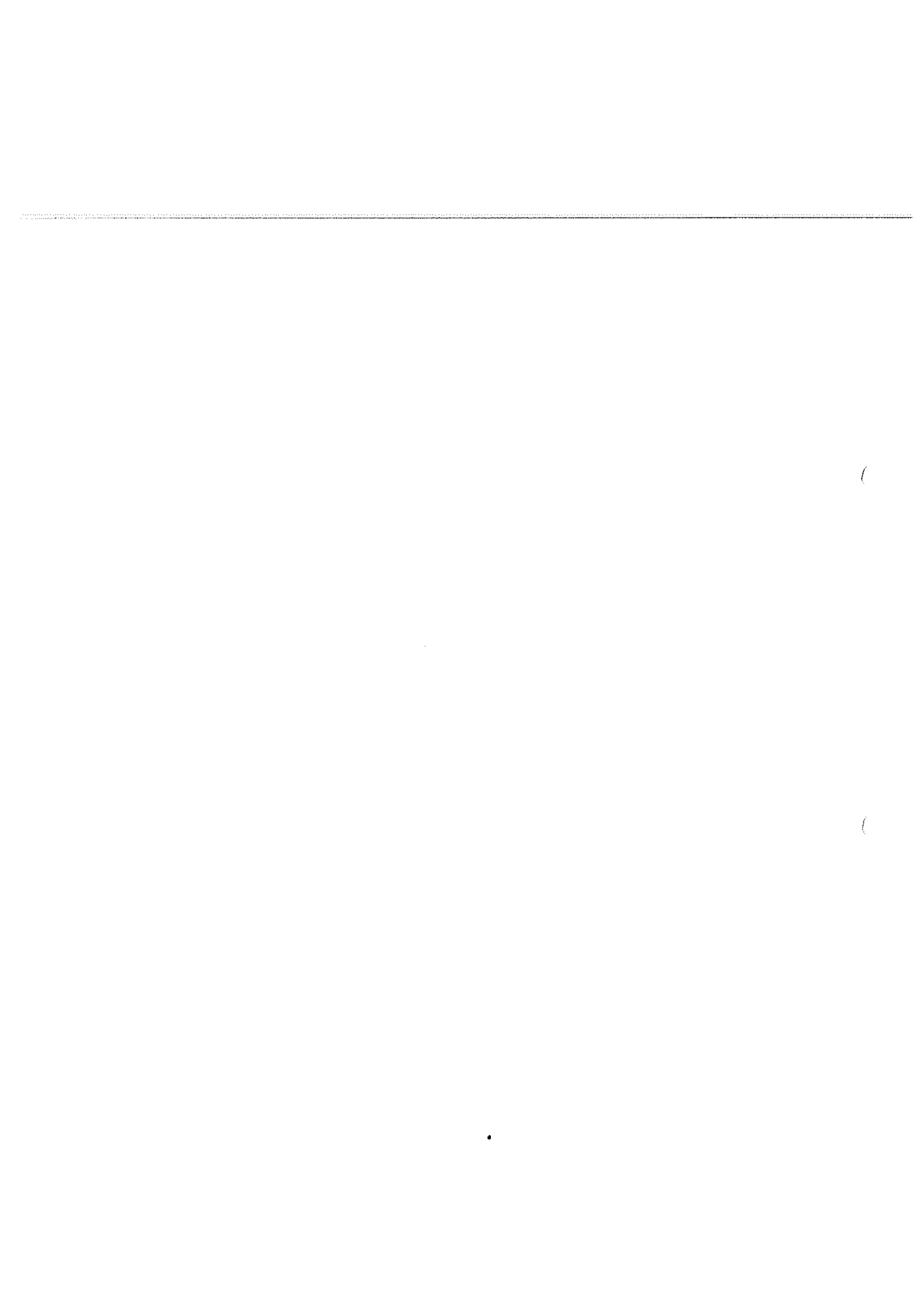
§ 3

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Węgorzyna.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ
Monika Kuzmińska

UZASADNIENIE

Do uchwały w sprawie przyjęcia Systemu Profilaktyki i Opieki nad Dzieckiem i Rodziną Gminy Węgorzyno na lata 2008 – 2013

Konieczność opracowania Systemu Profilaktyki i Opieki nad Dzieckiem i Rodziną wynika wprost z art. 17. 1. 13 ustawy o pomocy społecznej z dnia 12 marca 2004r. z późn. zmianami.

Dokument został opracowany w Ośrodku Pomocy Społecznej w Węgorzynie przy merytorycznym wsparciu Ośrodka Kształcenia Służb Publicznych i Socjalnych – Centrum AV w Częstochowie. Pomoc zewnętrzna polegała głównie na doradztwie i systematyzacji układu głównych elementów wypracowanego dokumentu.

Perspektywa czasowa obowiązywania niniejszego dokumentu została skomunikowana z głównymi dokumentami strategicznymi wpływającymi na rozwiązywanie lokalnych problemów, tj. Narodowymi Strategicznymi Ramami Odniesienia (Narodowa Strategia Spójności) oraz Narodową Strategią Integracji Społecznej, wyznaczającymi działania i stwarzającymi możliwość ubiegania się o środki zewnętrzne do 2013 roku.

W pracach nad strategią uczestniczyli eksperci, specjaliści, przedstawiciele środowisk ochrony zdrowia, sądownictwa, policji, pomocy społecznej, przedstawiciele organizacji pozarządowych i samorządu lokalnego.

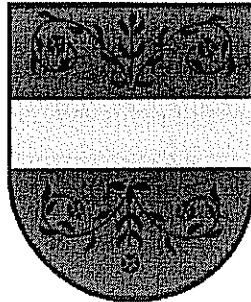
Dziecko i rodzina wymaga szczególnej troski i ochrony, a działalność na ich rzecz powinna koncentrować się przede wszystkim na ochronie praw, wyrównywaniu szans życiowych poprzez ułatwianie dostępu do oświaty, systemu ochrony zdrowia, wypoczynku oraz asekurowaniu w obliczu ryzyka i różnych zagrożeń życiowych.

System Profilaktyki i Opieki nad dzieckiem i Rodziną Gminy Węgorzyno jest dokumentem, który ma stanowić podstawę do realizacji względnie trwałych wzorów interwencji społecznych podejmowanych w celu zmiany (poprawy) sytuacji dziecka i rodziny na terenie gminy.

KIEROWNIK
OŚRODKA POMOCY SPOŁECZNEJ
mgr Halina Jagielka

BURMISTRZ
Grażyna Karpowicz

Załącznik do Uchwały
Nr XIX/171/2008 Rady
Miejskiej w Węgorzynie
z dnia 30.04.2008

**SYSTEM PROFILAKTYKI I OPIEKI
NAD DZIECKIEM I RODZINĄ
GMINY WĘGORZYNO
NA LATA 2008-2013**

KWIECIEŃ 2008

A handwritten signature in black ink is written over a circular stamp. The signature appears to be 'M. P.' or similar. The stamp is partially obscured by the signature.

SPIS TREŚCI

WSTĘP	3
1. KWESTIA RODZINY I DZIECKA W POLITYCE SPOŁECZNEJ.....	5
2. REGULACJE PRAWNE DOTYCZĄCE RODZINY I DZIECKA.....	7
3. SYTUACJA DEMOGRAFICZNA GMINY	10
4. DIAGNOZA SYTUACJI DZIECKA W GMINIE.....	14
4.1. NAJWAŻNIEJSZE ZAGROŻENIA I PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ	14
4.2. DZIECKO W ŚRODOWISKU SZKOLNYM	18
4.3. DZIECKO W ŚRODOWISKU LOKALNYM.....	21
4.4. SYTUACJA DZIECKA I RODZINY Z PERSPEKTYWY PORADNI PSYCHOLOGICZNO-PEDAGOGICZNEJ I ZESPOŁU KURATORSKIEJ SŁUŻBY SĄDOWEJ SĄDU REJONOWEGO	26
4.5. ZASOBY	27
4.6. PODSUMOWANIE DIAGNOZY	28
5. CELE STRATEGICZNE, OPERACYJNE I ZADANIA	31
6. UWAGI KOŃCOWE	39

WSTĘP

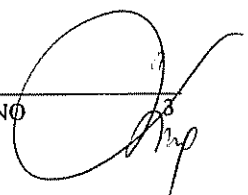
W polityce społecznej kwestie dziecka traktujemy z wielką uwagą. Dzieje się tak, gdyż dzieci wymagają szczególnej troski i ochrony, a działalność na ich rzecz powinna koncentrować się przede wszystkim na ochronie praw, wyrównywaniu szans życiowych poprzez ułatwianie dostępu do oświaty, systemu ochrony zdrowia, wypoczynku oraz asekurowaniu w obliczu ryzyka i różnych zagrożeń życiowych. Tymczasem, mimo wysiłków społeczeństwa, sytuacja dzieci i rodzin w naszym kraju daleka jest od stanu zadawalającego. Szansą na poprawę tego stanu rzeczy jest budowa lokalnych systemów profilaktyki i opieki nad dzieckiem i rodziną.

Niniejszy dokument został opracowany w **Ośrodku Pomocy Społecznej w Węgorzynie** przy merytorycznym wsparciu Ośrodka Kształcenia Służb Publicznych i Socjalnych – Centrum AV w Częstochowie. Jest zgodny z art. 17. ust. 1. pkt 13. ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej i ma na celu wzmocnienie pozycji dziecka i rodziny na terenie gminy.

W systemie opieki nad dzieckiem – definiowanym jako obszary usług społecznych, których zadaniem jest tworzenie możliwości i poprawa warunków optymalnego rozwoju dziecka, wspieranie funkcjonowania rodziny oraz wyrównywanie dysfunkcji w zachowaniach osób bądź w sytuacjach społecznych – tradycyjnie rozróżnia się opiekę nad dziećmi o specjalnych potrzebach, tj. dziećmi z różnego rodzaju dysfunkcjami i zaburzeniami rozwojowymi oraz opiekę nad dziećmi i młodzieżą z problemami psychospołecznymi, włącznie z osobami uzależnionymi i pozostającymi w konflikcie z prawem.

Do najważniejszych elementów charakteryzujących kierunki zmian większości systemów opieki nad dzieckiem i rodziną należą:

- ekologiczne podejście do rodzicielstwa,
- zachowanie równowagi między ochroną dziecka a utrzymaniem rodziny,
- respektowanie punktu widzenia rodziców,
- model negocjacyjny jako zasada pracy z rodzinami dzieci o specjalnych potrzebach,

- zwracanie uwagi na kwestię praw dziecka i ich respektowanie,
- troska o zachowanie właściwych proporcji.

Rodzicielstwo uznawano dotąd za izolowany i jednokierunkowy proces, ograniczający się do wychowywania dzieci przez rodziców. Jeśli nastawienie rodziców wobec dziecka nie było pozytywne lub jeśli brakowało im wiedzy bądź umiejętności pedagogicznych i sprawy przybierały zły obrót, społeczeństwo uznawało rodziców za winnych, a dzieci trafiały do placówki opieki instytucjonalnej albo do rodziny zastępczej. Chociaż mówiło się o opiece nad dziećmi, w rzeczywistości była ona rozumiana raczej jako ochrona dzieci lub pomoc dzieciom znajdującym się w niebezpieczeństwie.

Nowe osiągnięcia psychologii dowiodły, że rodzicielstwo to przede wszystkim proces dwukierunkowy i cyrkularny. Wpływ rodziców na dzieci, w zależności od cech dziecka, może być różny. Podobnie efekty niektórych działań rodzicielskich są funkcją temperamentu dziecka.

Podjęcie ekologiczne podkreśla, że w opiece nad dziećmi powinno się uwzględniać dziecko i rodziców jako indywidualne jednostki, a także cały system rodzinny oraz środowisko. Oznacza to, że w większości krajów europejskich z coraz większą rezerwą podchodzi się do umieszczania dziecka w instytucji opieki lub w rodzinie zastępczej oraz że powstaje coraz więcej programów skoncentrowanych na rodzinie i podejmuje się coraz więcej działań wspierających rodzinę.

Preferuje się różnego rodzaju „edukacyjne wsparcie rodziny”, organizowane przez ośrodki opieki dziennej czy rodziny zastępcze oferujące opiekę dzienną. Rodzice są wspierani przez te ośrodki lub rodziny w radzeniu sobie z codziennymi problemami domowymi i wychowawczymi. Warto zwrócić również uwagę na bardziej zróżnicowane formy usług nastawionych na udzielanie pomocy większej liczbie dzieci i młodych ludzi, nasilającą się tendencją do umieszczania dzieci pod opieką krewnych oraz rosnące wysiłki w pozyskiwaniu profesjonalnych opiekunów, przygotowanych do pracy z młodymi ludźmi manifestującymi złożone problemy.

1. KWESTIA RODZINY I DZIECKA W POLITYCE SPOŁECZNEJ

Kwestie rodziny i dziecka stanowią zasadniczy przedmiot zainteresowania polityki społecznej. Działalność na rzecz rodzin dotyczy wyrównywania pomiędzy nimi nieuzasadnionych i niezawinionych różnic socjalnych, tworzenia im równych szans oraz asekurowania w obliczu ryzyka życiowego. Działania podejmowane na rzecz dzieci mają przede wszystkim na celu ochronę ich praw, wyrównywanie szans życiowych poprzez ułatwianie dostępu do oświaty, służby zdrowia i wypoczynku oraz zapewnienie im ochrony w obliczu zagrożeń.

Istnieje wiele definicji rodziny. Najogólniej określa się ją jako podstawową komórkę społeczną, składającą się z rodziców (rodzica) i dzieci. Podkreśla się również instytucjonalną formę małżeństwa, poprzez którą powstaje system pokrewieństwa i dziedziczenia. Elementem wyróżniającym rodzinę jest wspólnota mieszkaniowa, tworząca najczęściej jedno gospodarstwo domowe, które może obejmować dwa, a nawet trzy pokolenia. Cechą wspólną wszystkich definicji rodziny jest to, że zapewnia ona ciągłość biologiczną społeczeństwa i przekazuje dziedzictwo kulturowe następnym pokoleniom. Ogólnie rzecz ujmując, rodzinę charakteryzuje współwystępowanie takich elementów, jak: wspólne zamieszkanie członków, wspólne nazwisko, wspólna własność oraz wspólna kultura duchowa.

Rodzina pełni szereg funkcji mających na celu zaspokajanie potrzeb swoich członków. Przede wszystkim warunkuje prawidłowy rozwój biologiczny i psychospołeczny dziecka. Jest pierwszą instytucją wychowawczą, w której przebiega proces socjalizacji dzieci, kształtowanie ich osobowości oraz przygotowanie do przyszłych ról społecznych. Rodzina oddziałuje na dziecko poprzez określony i swoisty układ stosunków społecznych, na których podłożu dziecko przyswaja sobie określone wartości i wzory osobowe.

Każda rodzina tworzy własną, niepowtarzalną atmosferę życia domowego, na którą wpływają między innymi: stosunki wzajemne między małżonkami, miłość rodzicielska do dzieci, codzienne zachowania członków rodziny, kultywowanie tradycji, a także służba uznawanym wartościom. Wychowawcze oddziaływanie rodziny ma istotny wpływ na socjalizację dzieci i młodzieży w drodze nieuświadomionego często

przekazywania wiedzy o otaczającym świecie wraz z wartościowaniem go i preferowaniem wzorów zachowań.

Prawidłowemu funkcjonowaniu rodziny zagraża jednak szereg czynników, wśród których istotną rolę odgrywają zjawiska patologiczne. Ich oddziaływanie czyni daną rodzinę dysfunkcjonalną, czyli taką, która nie potrafi sprostać swoim obowiązkom względem dzieci i innych członków rodziny oraz pomyślnie rozwiązywać swoich problemów i sytuacji kryzysowych. Do zjawisk patologicznych zalicza się: alkoholizm, narkomanię, przestępczość rodziców oraz przemoc w rodzinie. Są one najczęstszą przyczyną niedostosowania społecznego dzieci.

Dziecko, podobnie jak rodzina, nie posiada jednoznacznej definicji. Według Kodeksu cywilnego to osoba, która nie ukończyła 18 lat i nie uzyskała pełnej zdolności do czynności prawnych. W Kodeksie karnym osobę do ukończenia 17. roku życia uważa się za nieletnią. Dzieci do 13. roku życia nie mają zdolności do czynności prawnych, a w ich imieniu działają rodzice lub opiekunowie prawni. Ograniczoną zdolność do czynności prawnych Kodeks cywilny przyznaje dzieciom, które ukończyły 13 lat.

Pełną zdolność do czynności prawnych uzyskuje się wraz z ukończeniem 18. roku życia (jedyne odstępstwo stanowi wcześniejsze zawarcie związku małżeńskiego). Dziecko pozostaje aż do uzyskania pełnoletności, tj. ukończenia 18 lat, pod władzą rodzicielską.

2. REGULACJE PRAWNE DOTYCZĄCE RODZINY I DZIECKA

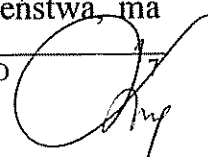
Rodzina i dziecko są chronione zarówno w ustawodawstwie polskim, jak i międzynarodowym. Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej w art. 18. stanowi, że małżeństwo, macierzyństwo i rodzicielstwo znajdują się pod ochroną i opieką Rzeczypospolitej Polskiej. Kolejne artykuły konkretyzują to stwierdzenie, odnosząc je do różnych aspektów życia rodzinnego.

Rozwinięcie norm zawartych w Konstytucji, a odnoszących się do rodziny, znajduje miejsce w Kodeksie rodzinnym i opiekuńczym. W dokumencie tym unormowano problematykę zawierania i ustawiania małżeństw, stosunków majątkowych między małżonkami, obowiązków alimentacyjnych, pochodzenia dziecka, stosunków między rodzicami i dziećmi, instytucji przysposobienia, opieki i kurateli.

Innymi regulacjami prawnymi związanymi z problematyką rodziny są Kodeksy: karny, cywilny, postępowania cywilnego i pracy. Pierwszy z nich zakłada ściganie z urzędu przestępstw przeciwko rodzinie, do których zalicza: bigamię, znęcanie się nad członkami rodziny, rozpijanie małoletniego, uchylanie się od obowiązku alimentacyjnego, porzucenie i uprowadzenie dziecka. Natomiast Kodeks cywilny, choć nie jest bezpośrednio związany z ochroną rodziny, służy jej w zakresie przepisów dotyczących ochrony praw małoletniego w obrocie prawnym oraz dotyczących zasad prawa spadkowego. Kodeks postępowania cywilnego z kolei chroni rodzinę w postępowaniu egzekucyjnym. Obejmuje również ustawowe zwolnienie od kosztów sądowych dla osób dochodzących roszczeń alimentacyjnych i daje możliwość występowania w tych sprawach w charakterze pełnomocnika właściwego przedstawiciela do spraw opieki społecznej organu gminy lub organizacji społecznej, mającej na celu udzielenie pomocy rodzinie. Kodeks pracy służy głównie ochronie macierzyństwa i zdrowia kobiet.

Problematykę rodzinną podejmują również ratyfikowane przez Polskę akty międzynarodowe. Jednym z nich jest Powszechna Deklaracja Praw Człowieka, której art. 16. stanowi, że rodzina jest naturalną i podstawową komórką społeczeństwa i ma prawo do ochrony ze strony społeczeństwa i państwa.

Zapis dotyczący rodziny figuruje również w pkt 16. pierwszej części Europejskiej Karty Społecznej. Mówi on, iż rodzina, jako podstawowa komórka społeczeństwa, ma

prawo do odpowiedniej ochrony społecznej, prawnej i ekonomicznej dla zapewnienia jej pełnego rozwoju.

Innym aktem prawnym zapewniającym ochronę rodzinie jest uchwalona przez Stolicę Apostolską Karta Praw Rodziny. W dokumencie tym zapisane jest m.in. prawo do istnienia i budowy rodziny, czyli prawo każdego do założenia rodziny i posiadania środków na jej utrzymanie, prawo do przekazania życia i wychowania dzieci wedle własnych tradycji i wartości, prawo do mieszkania pozwalającego na godziwe życie rodzinne oraz prawo do zabezpieczenia fizycznego, społecznego, politycznego i ekonomicznego.

Problematyka rodzinna podejmowana jest także w Konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet. W dokumencie tym, w określeniu prawa kobiet do równouprawnienia i partnerstwa podkreślono m.in. wpływ kobiet na wzrost dobrobytu społeczeństwa i rodziny. Część artykułów Konwencji pozostaje w bezpośrednim związku z rodzinnymi funkcjami kobiety, ukierunkowanymi na wzmocnienie społecznego statusu rodziny.

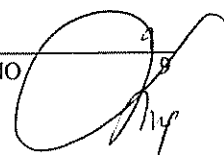
Kolejnym dokumentem międzynarodowym, będącym zarazem najważniejszym aktem prawnym regulującym prawa dziecka, jest Konwencja o Prawach Dziecka. Jej postanowienia dotyczą osób, które nie ukończyły 18. roku życia i obejmują: prawa cywilne, prawo do swobody myśli, sumienia i wyznania, prawo do wychowywania w rodzinie i kontaktów z rodzicami, prawa socjalne oraz kulturalne i polityczne. Konwencja ustanawia status dziecka oparty na założeniach, że jest ono samodzielnym podmiotem, wymagającym – ze względu na swoją niedojrzałość psychiczną i fizyczną – szczególnej opieki i ochrony prawnej, posiadającym jako istota ludzka prawo do poszanowania tożsamości, godności i prywatności, a rodzina jest najlepszym środowiskiem wychowania i wymaga ze strony państwa wsparcia.

Tworząc system ochrony dziecka, kierowano się: zasadą dobra dziecka (wszystkie działania podejmowane są w najlepiej pojętym interesie dziecka), zasadą równości (wszystkie dzieci, niezależnie od ich cech: koloru skóry, płci i narodowości, mają być równe wobec prawa), zasadą poszanowania praw i odpowiedzialności obojga rodziców za rozwój i wychowanie dziecka (ochronie podlega autonomia rodziny i prawa obojga rodziców do decydowania o sprawach dziecka) oraz zasadą pomocy państwa w zabezpieczeniu odpowiednich warunków socjalnych i zdrowotnych rodziny.

Jeszcze innym aktem prawnym zapewniającym ochronę dziecku jest Europejska Konwencja o Przynależności Dzieci. Ma ona zastosowanie do dzieci, które w momencie przynależności nie ukończyły 18 lat, nie zawarły związku małżeńskiego oraz nie są uznawane przez prawo za pełnoletnie.

Dokumentem na rzecz praw dziecka jest także Europejska Konwencja o Statusie Prawnym Dziecka Pozamałżeńskiego, która zrównuje w prawach dzieci małżeńskie i pozamałżeńskie.

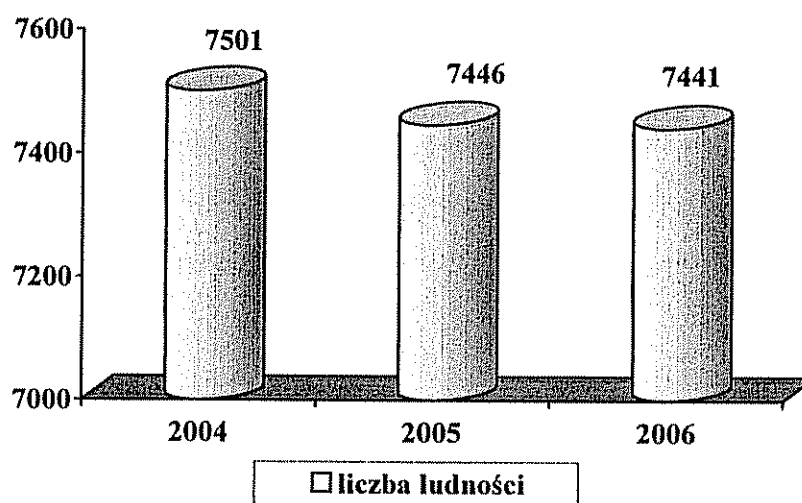
Rodzina i dziecko są chronione w ustawodawstwie Unii Europejskiej. Prawny zapis ochrony rodziny i dziecka znajduje się w wyżej wymienionych aktach międzynarodowych oraz w konstytucjach poszczególnych państw członkowskich. Istnieją poza tym wspólnotowe akty wtórne dotyczące równego traktowania kobiet, które zwracają uwagę na konieczność pogodzenia życia zawodowego z rodzinnym oraz na szczególną ochronę kobiet w ciąży i w okresie macierzyństwa.

3. SYTUACJA DEMOGRAFICZNA GMINY

Sytuacja demograficzna mieszkańców gminy Węgorzyno została opracowana na podstawie danych Urzędu Miejskiego w Węgorzynie oraz Głównego Urzędu Statystycznego z lat 2004-2006. Ich analiza umożliwiła zobrazowanie obecnej struktury demograficznej ludności i dokonanie prognozy na najbliższe lata.

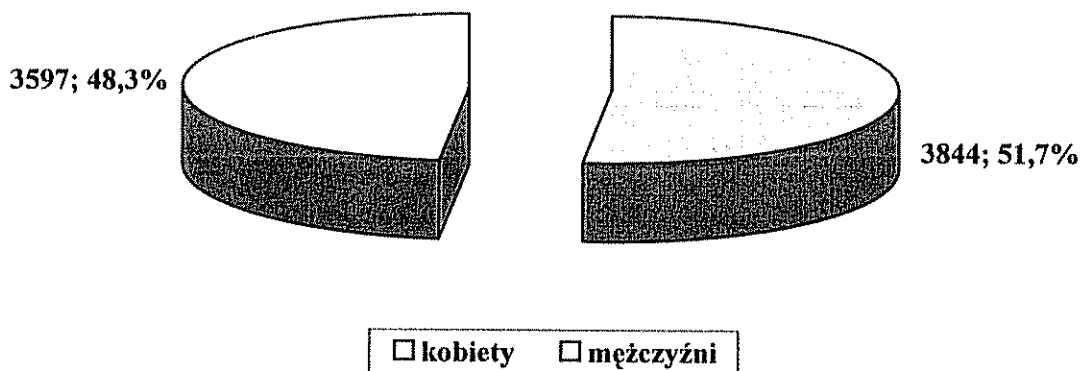
Ludność gminy w latach 2004-2006

Dane Urzędu Miejskiego w Węgorzynie.

Analizując liczbę ludności gminy w Węgorzynie na przestrzeni lat 2004-2006, należy stwierdzić, iż w zmniejszała się ona z roku na rok.

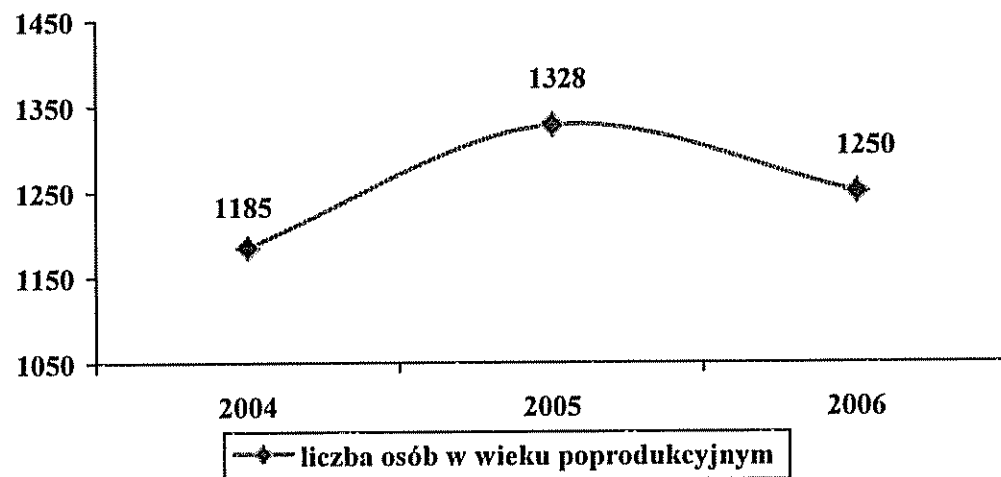
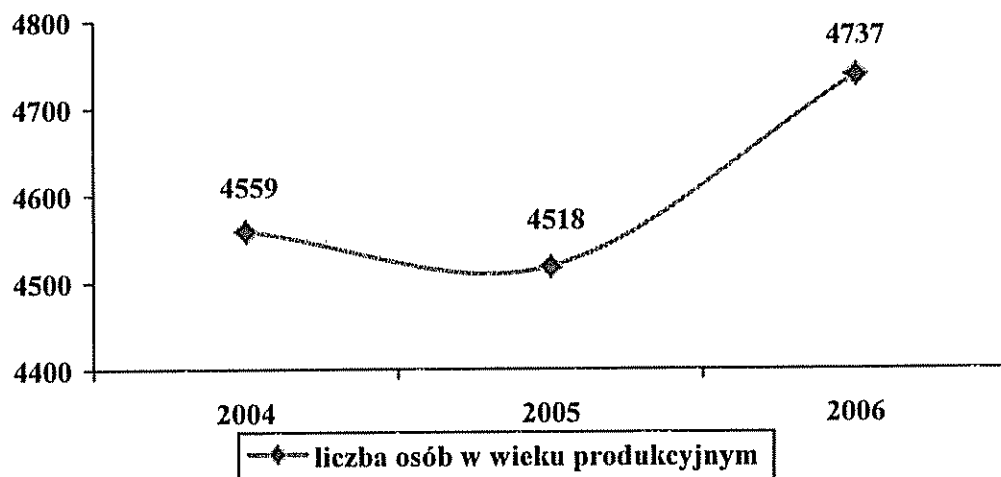
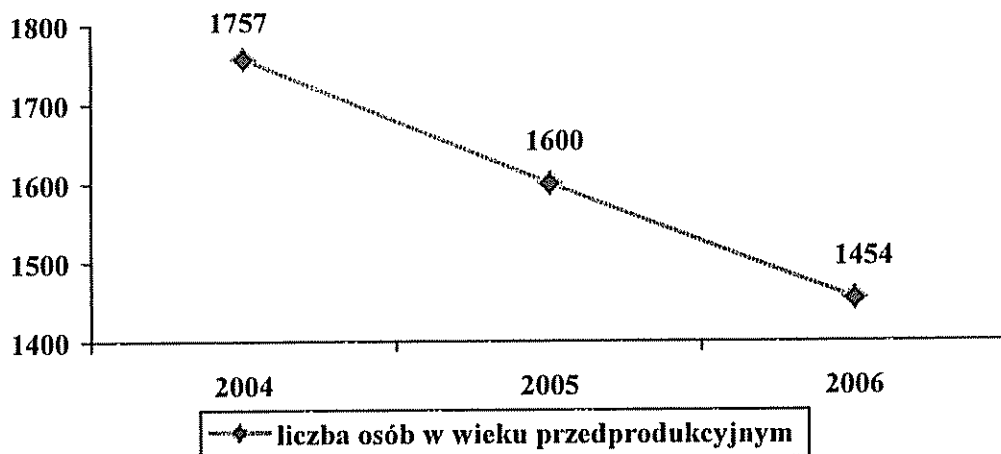
Ludność gminy według płci z końcem 2006 roku

Dane Urzędu Miejskiego w Węgorzynie.

Według danych Urzędu Miejskiego w Węgorzynie z 31 grudnia 2006 roku teren gminy zamieszkiwało 7.441 osób, w tym 3.844 kobiety i 3.597 mężczyzn. Na 100 mężczyzn przypadło 107 kobiet. Wskaźnik gęstości zaludnienia wynosił 29 osób na 1 km².

Struktura wiekowa mieszkańców gminy Węgorzyno w latach 2004-2006

Dane Urzędu Miejskiego w Węgorzynie.

Na przestrzeni lat 2004-2006 struktura wiekowa mieszkańców gminy Węgorzyno ulegała zmianom. W analizowanym okresie miał miejsce systematyczny spadek liczby osób w wieku przedprodukcyjnym, przy jednoczesnych wahaniami liczby osób w wieku produkcyjnym i poprodukcyjnym.

Wpływ na sytuację demograficzną gminy miały m.in. takie czynniki, jak kształtowany przez liczbę urodzeń żywych i zgonów przyrost naturalny oraz migracja, odbywająca się zarówno w ruchu wewnętrznym, jak i zagranicznym. Dane szczegółowe w tym zakresie przedstawia poniższa tabela.

Przyrost naturalny w gminie oraz ruch migracyjny ludności gminy w latach 2004-2006

Rok	Przyrost naturalny			Saldo migracji		
	Liczba urodzeń żywych	Liczba zgonów	Ogółem	W ruchu	W ruchu	Ogółem
				wewnętrznym	zewnątrznym	
2004	84	83	1	-7	0	-7
2005	75	78	-3	-1	1	0
2006	74	67	7	-3	0	-3

Dane Głównego Urzędu Statystycznego.

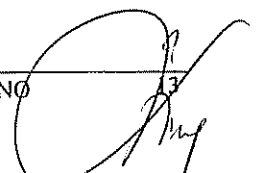
Jak pokazuje powyższe zestawienie, spadek liczby dzieci i młodzieży w gminie wynikał m.in. z malejącej dzietności rodzin, o czym świadczy stale zmniejszająca się liczba urodzeń żywych (z 84 w 2004 r. do 74 w 2006 r.). Pomimo tej niekorzystnej tendencji przyrost naturalny w 2006 roku był dodatni, a to za sprawą systematycznego spadku liczby zgonów (z 83 w 2004 r. do 67 w 2006 r.).

Na sytuację demograficzną gminy w omawianym okresie miał również wpływ ruch migracyjny jej mieszkańców. Był on jednak niewielki i w głównej mierze wiązał się z migracją wewnętrzną (z -7 w 2004 r. poprzez -1 w 2005 r. do -3 w 2006 r.).

Prognozując sytuację demograficzną gminy na najbliższe lata, należy zwrócić uwagę na dwie istotne kwestie. Pierwsza z nich dotyczy – wspomnianego powyżej – systematycznego spadku liczby dzieci i młodzieży (w przedziale wiekowym 0-17 lat), druga natomiast odnosi się do istotnego wzrostu w 2006 roku udziału osób w wieku produkcyjnym w ogólnej liczbie mieszkańców gminy. W niedalekiej przyszłości znaczna

grupa osób będących obecnie w tej grupie ekonomicznej będzie kończyć swą działalność zawodową i zasili grono seniorów. Z perspektywy systemu zabezpieczenia społecznego jest to o tyle ważne, że wymaga dostosowania do potrzeb tej grupy odpowiedniej sfery usług społecznych.

Wzrost udziału osób starszych w ogóle populacji może przyczynić się do zwiększenia liczby osób niepełnosprawnych. Starsze grupy wiekowe są bardziej narażone na ryzyko niepełnosprawności – obecnie prawie 60% niepełnosprawnych jest wśród osób po 55. roku życia. Dodajmy, że proces starzenia się lokalnej społeczności wynika także skądinąd z pozytywnej przesłanki – wydłużania się średniego czasokresu życia.

4. DIAGNOZA SYTUACJI DZIECKA W GMINIE

Diagnoza została oparta na badaniu źródeł zastanych oraz analizie skonstruowanych specjalnie do tego celu ankiet, przekazanych zarówno liderom lokalnej społeczności, jak i placówkom edukacyjnym. W niniejszej diagnozie pominięto badanie metodą SWOT, ponieważ zostało ono przedstawione w strategii integracji i rozwiązywania problemów społecznych gminy.

4.1. NAJWAŻNIEJSZE ZAGROŻENIA I PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ

Identyfikacja najważniejszych zagrożeń dotyczących dzieci i rodziny na terenie gminy jest jednym z najistotniejszych elementów każdego postępowania diagnostycznego, mającego określić zasadnicze problemy i ewentualne kierunki ich rozwiązywania. Podstawowym narzędziem badawczym, za pomocą którego identyfikowano problemy dzieci, młodzieży i rodziny, była ankieta rozesłana do osób mających wpływ na kształt lokalnej polityki społecznej, między innymi do osób reprezentujących wybrane instytucje lokalne, takie jak: ośrodek zdrowia, kościół, szkoła, organizacje pozarządowe, a także do lokalnych przedsiębiorców, pracowników socjalnych OPS-u, radnych, mieszkańców gminy.

Z wypowiedzi ankietowanych wyłonił się obraz najistotniejszych kwestii dotyczących lokalną społeczność.

Bariery ograniczające możliwości prawidłowego funkcjonowania dzieci i młodzieży w środowisku lokalnym

Z ankiet wynika, że młodzież i dzieci mieszkające na terenie gminy natrafiają na następujące bariery:

- bariery finansowe wynikające m.in. z niskich zarobków rodziców, uniemożliwiające np. dalszą edukację,
- niezaradność życiowa rodziców,
- ograniczona liczba alternatywnych form i – co się z tym wiąże – miejsc spędzania czasu wolnego,

- ograniczony dostęp do dóbr kultury (brak na terenie gminy Ośrodka Kultury), infrastruktury sportowo-rekreacyjnej,
- brak na terenie gminy szkoły ponadgimnazjalnej,
- zbyt mała liczba świetlic środowiskowych i klubów,
- ograniczony dostęp do sieci Internet,
- ograniczona liczba zajęć pozalekcyjnych i kół zainteresowań,
- bariery komunikacyjne; znaczne odległości od placówek oświatowo-wychowawczych.

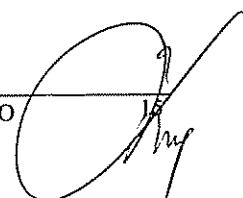
Problemy

Głównymi problemami, do rozwiązania których gmina musi znaleźć odpowiednie warunki i możliwości, aby poprawić sytuację dzieci i młodzieży w środowisku lokalnym, są:

- niewydolność opiekuńczo-wychowawcza rodzin – niski poziom zainteresowania dzieckiem, niewłaściwe wychowanie, brak odpowiednich wzorców do naśladowania,
- utrudniony dostęp do opieki medycznej, w tym specjalistycznej,
- ubożenie rodzin,
- łatwy dostęp do środków uzależniających, czego wynikiem są coraz częstsze przypadki sięgania przez uczniów po używki (papierosy, alkohol, narkotyki),
- demoralizacja – naruszanie obowiązującego prawa i porządku, akty wandalizmu, objawy chuliganerii,
- przypadki agresji i przemocy w grupie rówieśniczej,
- trudności z dojazdem do szkoły i na zajęcia dodatkowe,
- niemożność konstruktywnego spędzania czasu wolnego, rozwijania zainteresowań i uzdolnień oraz korzystania z obiektów kulturalno-sportowych.

Co należy zmienić?

W celu poprawy istniejącej sytuacji ankietowani zaproponowali następujące rozwiązania w poszczególnych obszarach:

1. Działania w zakresie poprawy sprawności, upowszechniania sportu i organizacji wypoczynku:

- ~~• organizowanie różnych form aktywnego wypoczynku w czasie wolnym od nauki,~~
- organizowanie i dofinansowanie wypoczynku zimowego i letniego,
- organizowanie „zielonych szkół”,
- tworzenie na terenie gminy infrastruktury sportowo-rekreacyjnej (place zabaw, sale gimnastyczne, boiska); zapewnienie szerszego dostępu do już istniejących obiektów (w szczególności w godzinach popołudniowych),
- doposażenie obiektów i szkół w sprzęt sportowy,
- tworzenie nowych sekcji w funkcjonujących na terenie gminy klubach sportowych,
- rozwój sieci świetlic i kół zainteresowań na terenie gminy,
- zwiększenie liczby pozalekcyjnych zajęć sportowych i zapewnienie na nie dowozu,
- organizowanie gminnych imprez rekreacyjno-sportowych i turystycznych.

2. Działania w zakresie poprawy stanu zdrowia dzieci i młodzieży:

- przeprowadzanie systematycznych badań profilaktycznych i okresowych,
- zwiększenie dostępu do opieki pielęgniarskiej i lekarskiej, w tym specjalistycznej (m.in. stomatologicznej, psychologicznej),
- organizowanie wyjazdów na basen,
- promowanie aktywnego i zdrowego stylu życia,
- zwiększenie liczby zajęć wychowania fizycznego,
- prowadzenie dożywiania w placówkach oświatowych.

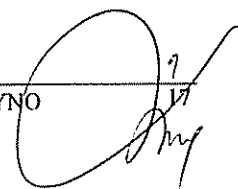
3. Działania w zakresie poprawy sytuacji dzieci niepełnosprawnych:

- zapewnienie dzieciom niepełnosprawnym właściwej opieki,
- udzielanie pomocy finansowej i rzeczowej rodzicom dzieci niepełnosprawnych oraz objęcie ich pracą socjalną,
- zwiększenie dostępu do rehabilitacji i opieki medycznej,
- utworzenie na terenie gminy ośrodka wsparcia dla osób niepełnosprawnych,
- zorganizowanie systemu kształcenia dzieci niepełnosprawnych na terenie gminy,

- prowadzenie nauczania indywidualnego,
- tworzenie grup i klas integracyjnych w placówkach oświatowych,
- prowadzenie działań integracyjnych w środowisku lokalnym (organizowanie wspólnych spotkań, imprez, zajęć),
- likwidowanie barier architektonicznych,
- zapewnienie dzieciom niepełnosprawnym transportu na terenie gminy oraz szerszego dostępu do sprzętu rehabilitacyjnego,
- prowadzenie współpracy z samorządem powiatowym, m.in. w zakresie organizacji turnusów rehabilitacyjnych.

4. Działania w zakresie bezpieczeństwa dzieci i młodzieży:

- współpraca placówek oświatowych z przedstawicielami Policji, Straży Pożarnej i kuratorami sądowymi w zakresie prowadzenia działalności informacyjnej i edukacyjnej na temat bezpieczeństwa i istniejących zagrożeń (np. związanych z problemem uzależnień),
- organizowanie spotkań z rodzicami poświęconych bezpieczeństwu dzieci i młodzieży; włączanie ich w działalność informacyjną i edukacyjną,
- opracowanie i realizacja przez placówki oświatowe programów profilaktycznych w zakresie bezpieczeństwa (np. „Zero tolerancji”),
- zwiększenie liczby patroli policyjnych, szczególnie w miejscach pobytu młodzieży w godzinach wieczornych i nocnych,
- monitorowanie placówek szkolnych i ich okolic oraz miejsc niebezpiecznych w gminie,
- rygorystyczne egzekwowanie zakazu spożywania alkoholu w miejscach publicznych,
- zapewnienie dzieciom i młodzieży atrakcyjnej oferty spędzania czasu wolnego po zajęciach lekcyjnych i właściwej opieki,
- zapewnienie dzieciom bezpiecznego dojazdu do i ze szkoły,
- wyposażanie dzieci w elementy odblaskowe.

5. Działania w zakresie wsparcia dzieci z rodzin ubogich:

- udzielanie dzieciom i młodzieży, przy współpracy z Ośrodkiem Pomocy Społecznej, wsparcia finansowego (przyznawanie stypendiów, dofinansowanie wycieczek szkolnych, wypoczynku zimowego i letniego) oraz rzeczowego (wyprawki szkolne, pomoc w uzyskaniu podręczników, przyborów szkolnych, wsparcie w postaci dożywiania) i w formie pracy socjalnej,
- organizowanie i dofinansowanie wypoczynku rodzinnego,
- tworzenie na terenie gminy świetlic posiadających wykwalifikowaną kadre,
- organizowanie zajęć pozalekcyjnych i kół zainteresowań,
- tworzenie grup wsparcia i zapewnienie dostępu do poradnictwa i pomocy terapeutycznej,
- organizowanie spotkań integracyjnych,
- kontynuowanie cyklicznych imprez środowiskowych,
- zwiększenie dostępu do sieci Internet,
- współpraca z Powiatowym Urzędem Pracy w zakresie aktywizacji zawodowej bezrobotnych rodziców.

6. Inne działania mogące mieć wpływ na poprawę sytuacji dzieci i młodzieży w środowisku lokalnym:

- tworzenie terapeutycznych grup wsparcia dla dzieci pochodzących z rodzin dysfunkcyjnych i patologicznych,
- zwiększenie dostępności wsparcia pedagogiczno-psychologicznego,
- tworzenie na terenie gminy sieci świetlic.

4.2. DZIECKO W ŚRODOWISKU SZKOLNYM

Sieć placówek oświatowych na terenie gminy Węgorzyno tworzą: Przedszkole Publiczne w Węgorzynie, do którego w roku szkolnym 2006/2007 chodziło 78 dzieci, Szkoły Podstawowe w Runowie Pomorskim i Węgorzynie, do których uczęszczało łącznie 560 uczniów, oraz Gimnazjum w Węgorzynie, w którym naukę pobierało 312 uczniów.

W celu uzyskania informacji o problemach dzieci i młodzieży w lokalnym systemie kształcenia i wychowania zostały rozesłane do szkół gminy ankiety. Pozwoliły one zdiagnozować środowisko szkolne pod kątem występowania zachowań o cechach patologii społecznej wśród uczniów. Wypowiedzi ankietowanych zawierały również informacje o już realizowanych działaniach opiekuńczo-wychowawczych, profilaktycznych i leczniczych wśród dzieci i młodzieży.

W sumie do badania przedłożono trzy ankiety – dwie ze szkół podstawowych i jedną z gimnazjum.

Zasoby i oferta szkolna

Z dostarczonych ankiet wynika, że wszystkie ankietowane szkoły zapewniają dostęp do sieci Internet, umożliwiają korzystanie z sali gimnastycznej i prowadzą dożywianie uczniów (w każdej z nich zapotrzebowanie na tę formę pomocy jest większe). W jednej placówce (Szkoła Podstawowa w Węgorzynie) funkcjonują klasy integracyjne. Ogół szkół zatrudnia pedagoga, a po dwie pielęgniarkę i logopedę.

Wszystkie placówki oferują zajęcia dodatkowe (m.in. różnorodne tematycznie koła zainteresowań i zajęcia sportowe), a dla uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi zajęcia wyrównawcze (3 szkoły), korekcyjno-kompensacyjne, logopedyczne (po 2) i gimnastykę korekcyjną (1).

Problemy uczniów i szkoły w pytaniach otwartych

Według pedagogów problemami, które w najpoważniejszym stopniu dosięgają uczniów i szkoły, są: trudna sytuacja materialno-bytowa rodzin i ich ubożenie powodowane bezrobociem (niejednokrotnie będące wynikiem niechęci do podjęcia zatrudnienia) i niskimi dochodami, dysfunkcje występujące w domu odnoszące się do zaniedbania dzieci (związanego m.in. z wyjazdem jednego z rodziców za pracą) i uzależnień rodziców, sięganie przez uczniów po środki uzależniające, utrudniony dostęp do dóbr kultury (brak na terenie gminy Domu Kultury) oraz niekontrolowane korzystanie z sieci Internet.

Bezpieczeństwo w gminie

Według dwóch ankietowanych na terenie gminy są rejony wymagające szczególnej interwencji ze względu na sytuację dziecka. Do takich miejsc zaliczono:

okolice szkół, nieoznakowane i pozbawione sygnalizacji świetlnej przejścia dla pieszych, opuszczone budynki popegeerowskie oraz miejscowości, na terenie których brak świetlicy i obiektu sportowego, umożliwiającą spędzanie czasu wolnego.

Działania profilaktyczne i naprawcze oraz badania konieczne do podjęcia

Określając działania profilaktyczne i naprawcze konieczne do przeprowadzenia na terenie szkoły badani wskazywali na potrzebę rozszerzenia oferty zajęć pozalekcyjnych, prowadzenia zajęć psychoedukacyjnych dla uczniów i ich rodziców (zapewnienie dostępu do specjalistów) oraz zacieśnienia współpracy z rodziną oraz instytucjami i organami działającymi na jej rzecz (Ośrodek Pomocy Społecznej, Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, służba zdrowia, policja, kuratorzy sądowi).

Podjmując kwestię badań koniecznych do przeprowadzenia wśród dzieci, młodzieży i rodziców, pedagodzy stwierdzili, iż należy przede wszystkim zintensyfikować wywiady środowiskowe, badania ankietowe oraz rozmowy indywidualne i grupowe w celu lepszego rozpoznania sytuacji rodzin uczniów oraz zdiagnozowania aktualnych problemów, zagrożeń i potrzeb (m.in. w zakresie oferty spędzania czasu wolnego).

Potrzeby dzieci i młodzieży

Analizując potrzeby dzieci i młodzieży, ankietowani wskazywali głównie na konieczność zapewnienia szerszego dostępu do alternatywnych form spędzania czasu wolnego m.in. poprzez zwiększenie liczby świetlic środowiskowych, zintensyfikowania działań profilaktycznych w obszarach uzależnień, agresji i przemocy, zacieśnienia współpracy z instytucjami i organizacjami działającymi na rzecz dziecka i rodziny oraz aktywizowania środowiska lokalnego.

Możliwości przyczynienia się przez szkoły do poprawy sytuacji dziecka

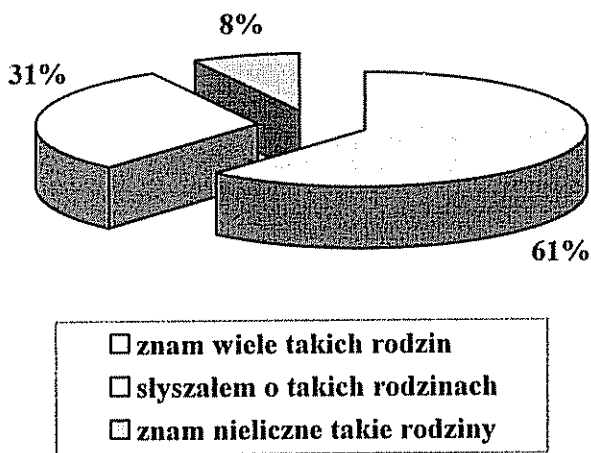
Zastanawiając się nad tym, w jaki sposób szkoła może się przyczynić do poprawy sytuacji dziecka, pedagodzy wskazywali m.in. na możliwość organizowania zajęć pozalekcyjnych i pozaszkolnych, realizowania szkolnych programów profilaktycznego i wychowawczego, pośredniczenia w kontaktach ze specjalistami (np. pedagogiem) oraz prowadzenia współpracy z instytucjami i organizacjami działającymi na rzecz dziecka i rodziny.

4.3. DZIECKO W ŚRODOWISKU LOKALNYM

Analiza sytuacji dziecka w środowisku lokalnym jest elementem postępowania diagnostycznego, które, podobnie jak identyfikacja najważniejszych zagrożeń dotyczących dzieci i rodziny na terenie gminy, ma na celu określenie problemów i ewentualne kierunki ich rozwiązywania. Podstawowym narzędziem badawczym, za pomocą którego diagnozowano sytuację dziecka w środowisku lokalnym, była ankieta rozesłana do osób mających wpływ na kształt lokalnej polityki społecznej, między innymi do osób reprezentujących wybrane instytucje lokalne, takie jak: ośrodek zdrowia, kościół, szkoła, organizacje pozarządowe, a także do lokalnych przedsiębiorców, pracowników socjalnych OPS-u, radnych, mieszkańców gminy.

W pierwszej kolejności zapytano respondentów o znajomość rodzin ubogich zamieszkujących na terenie gminy. Uzyskane odpowiedzi prezentuje poniższy wykres.

Czy dużo jest rodzin ubogich w gminie?

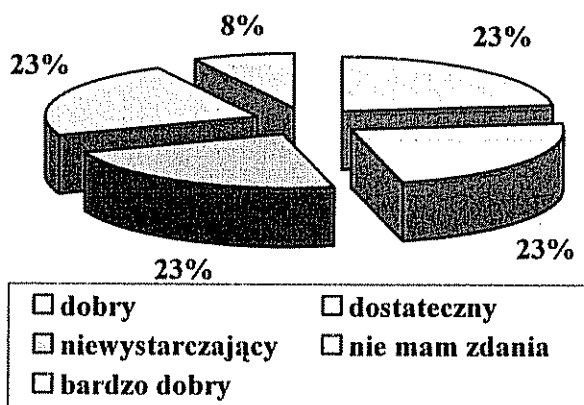

Badania własne Centrum AV.

Sytuacja materialna rodzin z gminy Węgorzyno jest niezadowolająca. Zdecydowana większość ankietowanych (łącznie 69%) stwierdziła, że osobiście zna takie rodziny, a kolejne 31% respondentów odpowiedziało, że o nich słyszało. Oznacza to – zważywszy na stosunkowo niewielką liczbę ludności gminy – że statystycznie zjawisko ubóstwa jest znane mieszkańcom z autopsji.

Odpowiadając na kolejne pytanie respondenci oceniali dostęp do rehabilitacji i wsparcia dla rodzin z dziećmi niepełnosprawnymi z terenu gminy. Opinie badanych na ten temat przedstawia poniższy wykres.

Jaki jest dostęp do rehabilitacji i wsparcia dla rodzin z dziećmi niepełnosprawnymi w gminie?

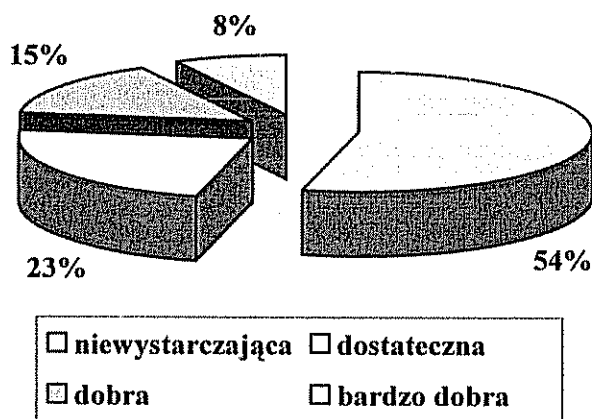

Badania własne Centrum AV.

Ponad połowa ankietowanych (łącznie 54%) pozytywnie odniosła się do kwestii dostępności rehabilitacji dla rodzin z dziećmi niepełnosprawnymi, uznając ją za dobrą, dostateczną, a nawet bardzo dobrą. Odmiennego zdania było 23% respondentów, a kolejne 23% osób nie potrafiło sprecyzować swojego stanowiska.

W ankiecie znalazło się również pytanie pozwalające ocenić respondentom ofertę organizacji czasu wolnego dzieci i młodzieży na terenie gminy. Uzyskane odpowiedzi prezentuje poniższy wykres.

Ocena organizacji czasu wolnego dzieci i młodzieży w gminie

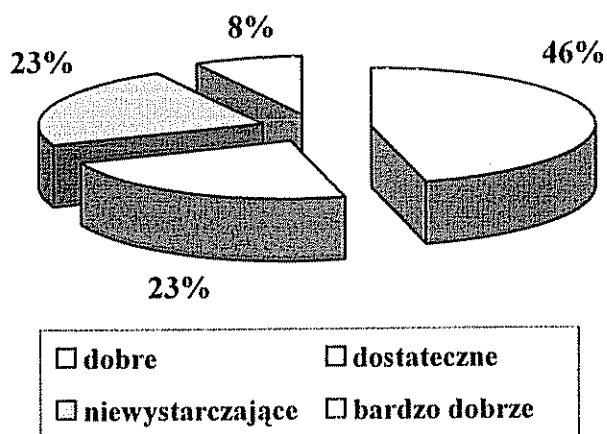

Badania własne Centrum AV.

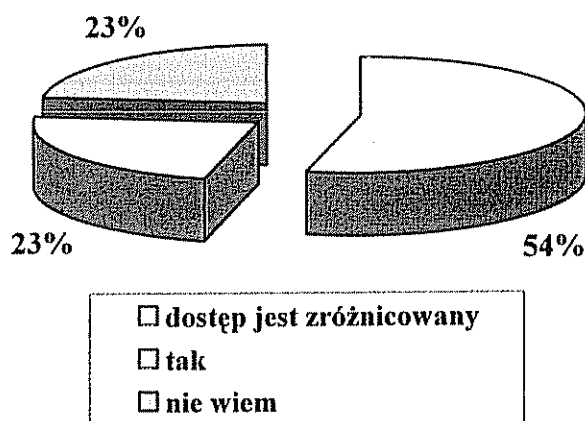
W kwestii organizacji czasu wolnego dzieci i młodzieży w gminie, większość ankietowanych (54%) miała negatywne opinie, uznając ją za niewystarczającą. Odmiennego zdania było łącznie 46% badanych, którzy stwierdzili, iż oferta spędzania czasu wolnego dla dzieci i młodzieży jest dostateczna, dobra, a nawet bardzo dobra.

W kolejnych pytaniach poproszono badanych o opinię na temat podejmowanych na terenie gminy działań profilaktycznych w zakresie alkoholizmu i narkomanii oraz ocenę dostępności nieletnich do alkoholu i narkotyków.

Ocena działań związanych z profilaktyką alkoholową i narkomanią

Czy dzieci w gminie mają łatwy dostęp do alkoholu i narkotyków?

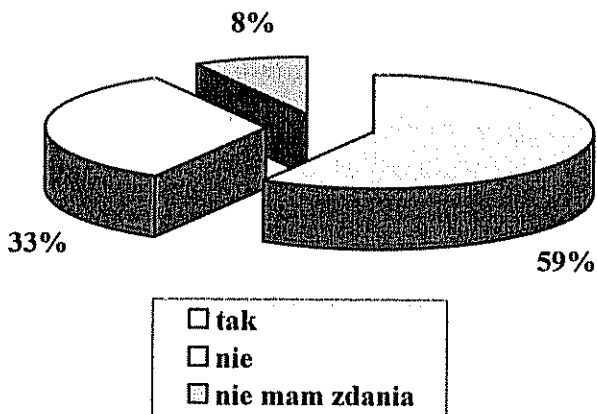

Badania własne Centrum AV.

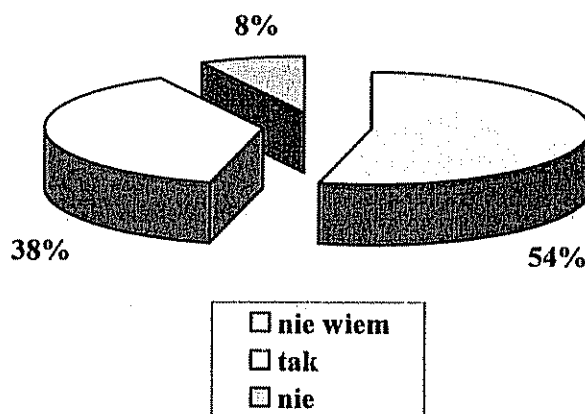
Oceniając realizowane w gminie działania związane z profilaktyką alkoholową i narkomanią zdecydowana większość ankietowanych (łącznie 77%) miała pozytywne opinie, uznając je za dobre, dostateczne, a nawet bardzo dobre. Odmiennego zdania było 23% badanych. W kwestii dostępu nieletnich do alkoholu i narkotyków, ponad połowa ankietowanych (54%) była zdania, że jest on zróżnicowany, 23% respondentów stwierdziło, że jest on łatwy i tyłu samo nie wyraziło opinii na ten temat.

W ankiecie znalazły się również pytania dotyczące stanu bezpieczeństwa w palcówkach szkolnych i miejscach publicznych na terenie gminy. Respondenci dzieląc się swoimi odczuciami w tym zakresie, wskazywali jednocześnie rejony wymagające szczególnej interwencji ze względu na sytuację dziecka. Uzyskane odpowiedzi prezentują poniższe wykresy.

Czy szkoły i miejsca publiczne w gminie są bezpieczne dla dzieci?

Czy w gminie są rejony wymagające szczególnej interwencji ze względu na sytuację dziecka?

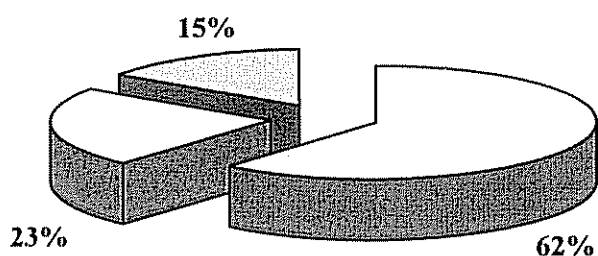

Badania własne Centrum AV.

Oceniając stan bezpieczeństwa w szkołach i miejscach publicznych w gminie, większość ankietowanych (59%) stwierdziła, że są one bezpieczne dla dzieci. Odmiennego zdania było 33% respondentów, a 8% osób nie zajęło stanowiska. Jednocześnie 54% badanych nie potrafiło wyrazić opinii w kwestii rejonów wymagających szczególnej interwencji ze względu na sytuację dziecka w gminie, 8% ankietowanych stwierdziło, że nie ma takich miejsc, a 38% było odmiennego zdania. Ci ostatni wśród rejonów wymagających szczególnej interwencji ze względu na sytuację dziecka wskazywali głównie bary, dyskoteki, przystanki autobusowe i parki.

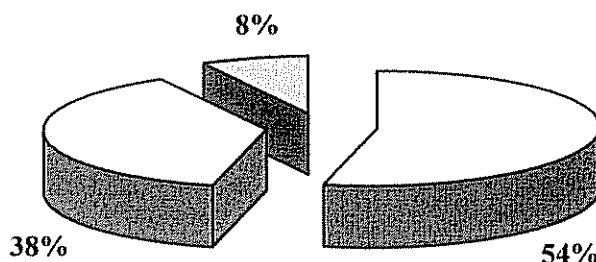
Osobne zagadnienia w ankiecie stanowiły kwestie przemocy wobec dzieci oraz wykorzystywania seksualnego nieletnich. Ankietowani wypowiedzieli się na temat znajomości rodzin, w których dzieci są bite i krzywdzone, a także przypadków wykorzystywania seksualnego w gminie. Opinie badanych w tych kwestiach przedstawiają poniższe wykresy.

Czy zna Pani/Pan rodziny, w których dzieci są bite i krzywdzone?

- nie słyszałem o takich rodzinach
- słyszałem o takich rodzinach
- znam nieliczne takie rodziny

Czy zdarzają się w gminie przypadki wykorzystywania seksualnego dzieci?

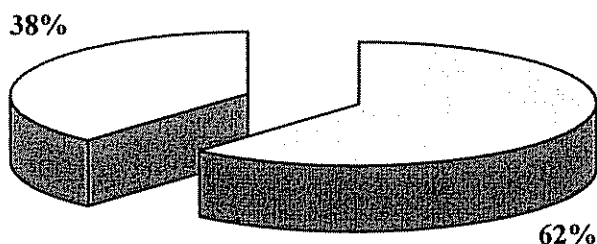
- nie wiem o takich przypadkach
- słyszałem o takich przypadkach
- wiem o takich przypadkach

Badania własne Centrum AV.

Podejmując kwestię przemocy domowej, której ofiarami są dzieci, większość respondentów (łącznie 62%) stwierdziła, iż nie słyszała o takich rodzinach. Jednocześnie 23% ankietowanych było odmiennego zdania, a 15% badanych odpowiedziało, iż zna nieliczne takie rodziny. W kwestii wykorzystywania seksualnego dzieci większość badanych (54%) odpowiedziało, że nic nie wie o takich przypadkach. Jednocześnie 38% respondentów stwierdziło, iż słyszało o nich, a kolejne 8% przyznało, że wie o konkretnych tego rodzaju przestępstwach.

Ostatnie pytanie w ankiecie dotyczyło opieki przedszkolnej na terenie gminy. Respondenci wypowiedzieli się na temat potrzeby zwiększenia liczby placówek przedszkolnych na terenie gminy.

Czy należałoby zorganizować więcej miejsc w przedszkolach?

- tak
- nie mam zdania

Badania własne Centrum AV.

Analizując potrzebę zwiększenia liczby miejsc w placówkach przedszkolnych, większość badanych (62%) stwierdziła, iż należy podjąć działania w tym kierunku. Jednocześnie 38% respondentów nie miało zdania w tej sprawie.

4.4. SYTUACJA DZIECKA I RODZINY Z PERSPEKTYWY PORADNI PSYCHOLOGICZNO-PEDAGOGICZNEJ I ZESPOŁU KURATORSKIEJ SŁUŻBY SĄDOWEJ SĄDU REJONOWEGO

Informacji o sytuacji dziecka w środowisku lokalnym dostarczają również działające na danym terenie Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna i Zespół Kuratorskiej Służby Sądowej Sądu Rejonowego. Dane tych instytucji dotyczą takich kwestii, jak liczba osób objętych wsparciem i formy udzielanej pomocy oraz liczba osób i przyczyny nadzoru/dozoru kuratora.

W latach szkolnych 2005/2006 i 2006/2007 pracownicy Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej w Łobzie objęli różnymi formami pomocy dzieci i uczniów uczęszczających do Przedszkola w Węgorzynie, Szkół Podstawowych w Węgorzynie i Runowie Pomorskim, Filii Szkół Podstawowych w Mieszewie i Sielsku oraz Gimnazjum w Węgorzynie. Dane szczegółowe na temat form i powodów udzielenia wsparcia przedstawia poniższa tabela.

Liczba dzieci i uczniów z terenu gminy objętych pomocą przez Poradnię Psychologiczno-Pedagogiczną w Łobzie

Formy pomocy / Szkoła	Przedszkole Węgorzyno	SP Węgorzyno	SP Runowo Pomorskie	Filia SP Mieszewo	Filia SP Sielsko	Gimnazjum Węgorzyno
Dostosowanie wymagań edukacyjnych, pomoc psychologiczno-pedagogiczna na terenie szkoły	0	33	21	1	2	32
Porady indywidualne	2	11	16	2	0	14
Dostosowanie warunków egzaminacyjnych	0	1	0	0	0	14
Nauczanie indywidualne	1	4	3	0	0	0

Upośledzenie lekkie	0	4	5	2	1	26
Upośledzenie umiarkowane	0	3	0	0	0	4
Odroczenie	2	2	6	0	0	0
Powtarzanie klasy	0	0	4	1	0	0
Wczesne wspomaganie	2	0	0	0	0	0
Zajęcia zawodoznawcze (w związku z trudnościami w wyborze dalszego kierunku kształcenia)	0	0	0	0	0	14

Dane Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej w Łobzie.

Zgodnie z ustawą z dnia 27 lipca 2001 roku o kuratorach sądowych, kurator sądowy jest organem wykonawczym sądu i realizuje zadania o charakterze wychowawczo-resocjalizacyjnym, diagnostycznym, profilaktycznym i kontrolnym związane z wykonywaniem orzeczeń sądu. Działania pomocowe realizowane przez kuratorów wynikają ze wskazań sądu opartych na art. 100 Kodeksu rodzinnego. Pomoc ta ma charakter niematerialny i dotyczy umożliwienia właściwego wykonywania władzy rodzicielskiej.

Według danych Zespołu Kuratorskiej Służby Sądowej Sądu Rejonowego w Łobzie, w sierpniu 2007 roku nadzorem kuratora rodzinnego objętych było 18 rodzin i 20 nieletnich z terenu gminy Węgorzyno, a pod dozorem kuratora dla dorosłych pozostawało 147 osób (16 osób wykonywało prace społecznie użyteczne na rzecz Urzędu Miejskiego w Węgorzynie). W 2006 roku pomocy postpenitencjarnej udzielono 9 osobom opuszczającym zakłady karne i areszty śledcze, a do sierpnia 2007 roku – 12 osobom.

4.5. ZASOBY

Zasobami umożliwiającymi rozwiązywanie kwestii dziecka i rodziny są instytucje działające na terenie gminy. Prezentujemy te, które mogą mieć największy wpływ na poprawę sytuacji i dziecka i rodziny.

Nazwa instytucji	Kontakt
Ośrodek Pomocy Społecznej w Węgorzynie	ul. Ks. F. Sosnowskiego 5, 73-115 Węgorzyno, tel. (091) 39 71 409
Przedszkole Publiczne w Węgorzynie	ul. Kościuszki 9, 73-115 Węgorzyno, tel.(091) 39 71 494
Szkoła Podstawowa im. K. I. Gałczyńskiego w Węgorzynie	ul. Grunwaldzka 2, 73-115 Węgorzyno, tel. (091) 39 71 418
Szkoła Podstawowa im. II Łużyckiej Dywizji Artylerii L.W.P. w Runowie Pomorskim	ul. Węgorzyńska 29, 73-115 Węgorzyno, tel. (091) 39 71 440
Gimnazjum im. Orła Białego w Węgorzynie	ul. Grunwaldzka 2, 73-115 Węgorzyno, tel. (091) 39 71 808
Miejsko-Gminna Biblioteka Publiczna w Węgorzynie	ul. Grunwaldzka 30, 73-115 Węgorzyno, tel. (091) 39 71 455

4.6. PODSUMOWANIE DIAGNOZY

Zespół wspierający Ośrodek Pomocy Społecznej w Węgorzynie w opracowaniu niniejszego dokumentu, opierając się na materiale analitycznym oraz przesłankach wynikających z ogólnopolskich dokumentów diagnostycznych i programowych, uznał, że działania zaprogramowane w ramach lokalnego systemu profilaktyki i opieki nad dzieckiem i rodziną powinny służyć:

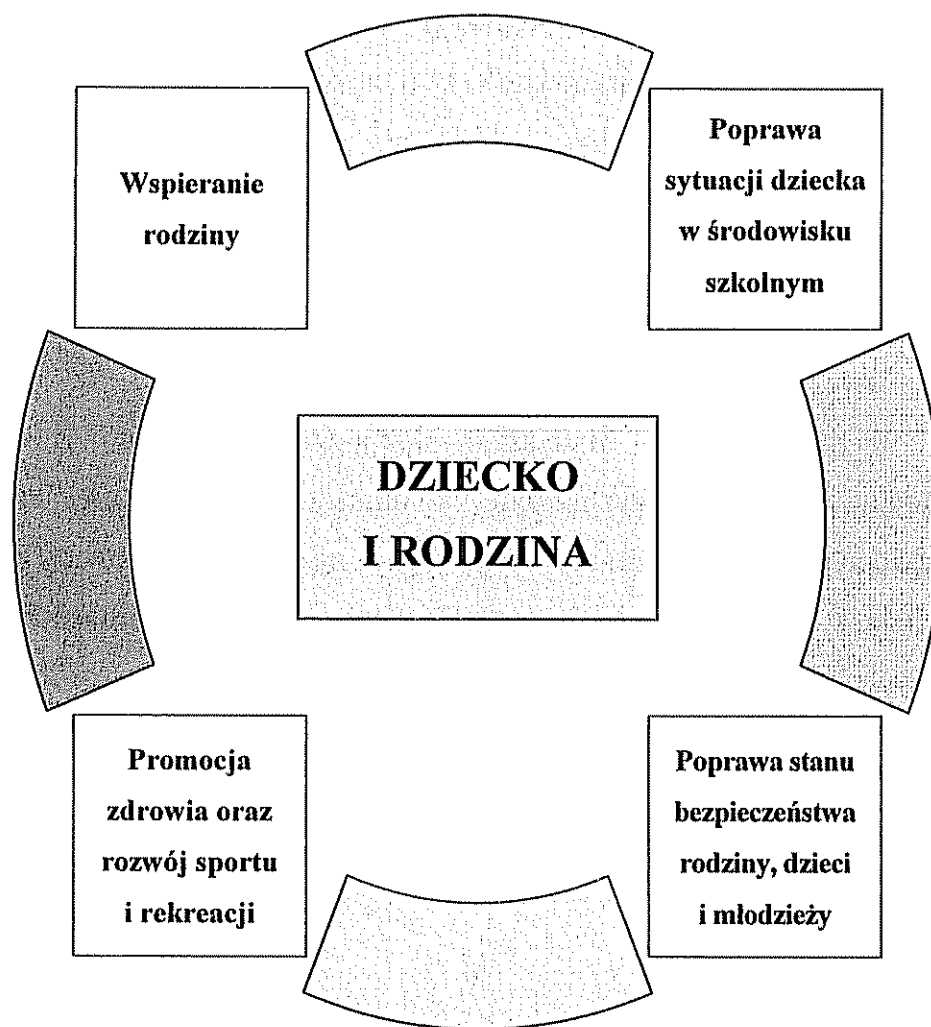
- wsparciu rodziny,
- poprawie sytuacji dziecka w środowisku szkolnym,
- polepszeniu stanu zdrowia populacji, w szczególności poprzez rozwój sportu i rekreacji,
- zwiększeniu poziomu bezpieczeństwa rodziny, dzieci i młodzieży.

W zakresie wsparcia rodziny należy wspomagać jej potencjał rozwojowy, a także udzielać pomocy rodzinom zagrożonym ubóstwem poprzez budowanie ich bezpieczeństwa socjalnego. W tym kontekście istotne jest wzmacnianie systemu gwarantującego prawidłowy przebieg procesu wychowawczego oraz chronienie dzieci i młodzieży przed nieprzystosowaniem społecznym, marginalizacją i wykluczeniem. Równie ważne jest prowadzenie działań służących poprawie sytuacji dziecka w środowisku szkolnym poprzez wzbogacanie oferty edukacyjnej oraz wspieranie uczniów uzdolnionych i niepełnosprawnych.

Istotnym zagadnieniem jest także promowanie zdrowia oraz rozwijanie sportu i rekreacji. Działania podejmowane w tym zakresie powinny służyć poprawie warunków do aktywności ruchowej dzieci i młodzieży oraz kompensacji deficytów zdrowotnych i wspieraniu opieki nad dzieckiem niepełnosprawnym. Ponadto należy zwiększać poziom bezpieczeństwa dzieci, młodzieży i rodziny, prowadząc, przy współpracy z lokalnymi instytucjami, organizacjami i służbami, działania profilaktyczno-edukacyjno-wychowawcze w środowisku lokalnym.

W dalszej części niniejszego dokumentu zaprezentowano cele strategiczne, operacyjne i zadania wyznaczone w ramach Systemu Profilaktyki i Opieki nad Dzieckiem i Rodziną Gminy Węgorzyno na lata 2008-2013, których osiągnięcie i realizacja powinny stać się przedmiotem szczególnej troski ze strony instytucji gminnych i ich społecznych partnerów.

CELE STRATEGICZNE SYSTEMU – PREZENTACJA GRAFICZNA

5. CELE STRATEGICZNE, OPERACYJNE I ZADANIA

Cel strategiczny 1.

WSPIERANIE RODZINY

Cele operacyjne:

1. Wspomaganie potencjału rozwojowego rodziny.
2. Budowanie bezpieczeństwa socjalnego rodzin.
3. Wspieranie rodzin zagrożonych ubóstwem.

Zadania do celu operacyjnego 1:

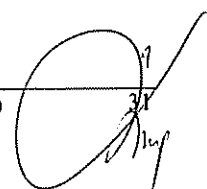
1. Systematyczne diagnozowanie warunków życia rodzin oraz potrzeb i oczekiwań dotyczących pomocy rodzinie.
2. Analiza i monitoring systemu wspierającego rodzinę w wypełnianiu jej funkcji i zadań.
3. Wypracowanie zasad współpracy wszystkich podmiotów w społeczności lokalnej działających na rzecz rodziny.

Zadania do celu operacyjnego 2:

1. Diagnozowanie i monitoring warunków życia rodzin.
2. Budowanie zintegrowanego systemu chroniącego rodzinę przed utratą bezpieczeństwa socjalnego, w tym utworzenie instytucji odpowiedzialnej za przyjmowanie sygnałów o sytuacji kryzysowej rodzin.
3. Rozwijanie zintegrowanego systemu wsparcia dla rodzin z niepełnosprawnymi członkami rodzin.

Zadania do celu operacyjnego 3:

1. Obejmowanie opieką socjalną rodzin żyjących w trudnych warunkach materialnych.
2. Zapewnienie dzieciom i młodzieży z rodzin ubogich dożywiania w szkole, wyposażenia w podręczniki i pomoce szkolne.

Odpowiedzialni za realizację celów strategicznych, operacyjnych i zadań:

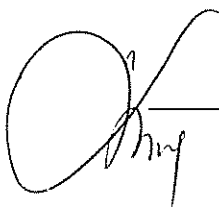
Rada Miejska i Urząd Miejski, jednostki organizacyjne samorządu gminnego, w tym szkoły.

Środki finansowe:

Budżet samorządu lokalnego, środki pozyskane z funduszy zewnętrznych: rządowych, pozarządowych, programów celowych.

Partnerzy:

Instytucje rządowe, naukowe, samorządowe, organizacje społeczne, ze szczególnym uwzględnieniem organizacji pożytku publicznego.

Cel strategiczny 2.

POPRAWA SYTUACJI DZIECKA W ŚRODOWISKU SZKOLNYM

Cele operacyjne:

1. Wzbogacanie oferty edukacyjnej oraz wspieranie uczniów uzdolnionych.
2. Wspieranie potrzeb edukacyjnych dzieci niepełnosprawnych.
3. Wzmacnianie systemu gwarantującego prawidłowy przebieg procesu wychowania.
4. Ochrona dzieci i młodzieży przed nieprzystosowaniem społecznym, marginalizacją i społecznym wykluczeniem.

Zadania do celu operacyjnego 1:

1. Wspieranie inicjatyw służących wszechstronnemu rozwojowi dzieci i młodzieży.
2. Włączanie w proces dydaktyczny programów otwierających świadomość młodego pokolenia na możliwości indywidualnego rozwoju, twórczego działania oraz sprzyjających rozwijaniu umiejętności społecznych, przedsiębiorczości i planowania kariery.
3. Wyrównywanie szans edukacyjnych przez pomoc materialną dla młodzieży szkolnej (stypendia, zasiłki, dofinansowanie udziału w ofercie kulturalnej oraz wycieczkach dydaktycznych).
4. Wypracowanie procedur monitoringu uczniów uzdolnionych, wspierania ich rozwoju, wyróżniania i nagradzania.

Zadania do celu operacyjnego 2:

1. Stworzenie systemu usług wspierających proces edukacji uczniów niepełnosprawnych.
2. Tworzenie warunków umożliwiających dostęp uczniów niepełnosprawnych do szkół ogólnodostępnych.

Zadania do celu operacyjnego 3:

1. Kontynuowanie i wzbogacanie istniejących programów profilaktycznych wspierających wychowanie dzieci i młodzieży.

2. Wspieranie idei wolontariatu oraz innych form aktywności społecznej, sprzyjających rozwijaniu postaw charytatywnych i filantropijnych w stosunku do osób starszych i pokrzywdzonych przez los.

Zadania do celu operacyjnego 4:

1. Zwiększenie w szkołach dostępu do opieki pedagoga i zapewnienie dostępu do wsparcia psychologa.
2. Inicjowanie programów edukacyjno-wychowawczych przeciwdziałających patologiom społecznym dzieci i młodzieży, w tym uzależnieniom, nieprzystosowaniu, wykluczeniu.
3. Organizacja świetlic szkolnych i środowiskowych, w tym parafialnych.
4. Tworzenie warunków do zwiększenia różnych form orientacji i poradnictwa zawodowego.

Odpowiedzialni za realizację celów strategicznych, operacyjnych i zadań:

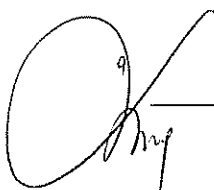
Rada Miejska i Urząd Miejski, jednostki organizacyjne samorządu gminnego, w tym szkoły.

Środki finansowe:

Budżet samorządu lokalnego, środki pozyskane z funduszy zewnętrznych: rządowych, pozarządowych, programów celowych.

Partnerzy:

Instytucje rządowe, naukowe, samorządowe, organizacje społeczne, ze szczególnym uwzględnieniem organizacji pożytku publicznego.

Cel strategiczny 3.

PROMOCJA ZDROWIA ORAZ ROZWÓJ SPORTU I REKREACJI

Cele operacyjne:

- 1. Rozwijanie warunków służących aktywności ruchowej dzieci i młodzieży.**
- 2. Kompensacja deficytów zdrowotnych oraz wspieranie opieki zdrowotnej nad dzieckiem niepełnosprawnym.**

Zadania do celu operacyjnego 1:

1. Wspieranie cyklicznych badań sprawności młodego pokolenia.
2. Wykorzystywanie gminnej bazy sportowej na cele rekreacyjne i aktywność ruchową dzieci i młodzieży.
3. Stworzenie warunków organizacyjnych i finansowych do optymalnego wykorzystania istniejących obiektów sportowych w placówkach oświatowych, również w godzinach popołudniowych, a dla młodzieży także w godzinach wieczornych.
4. Rozbudowa infrastruktury służącej czynnemu spędzaniu czasu wolnego (place zabaw, boiska sportowe, ścieżki rowerowe).

Zadania do celu operacyjnego 2:

1. Prowadzenie cyklicznych badań stanu zdrowia dzieci i młodzieży.
2. Inicjowanie edukacyjnych programów prozdrowotnych w szkołach (higiena nauki i pracy, prawidłowe żywienie, wady postawy, uzależnienia).
3. Tworzenie warunków do praktykowania zachowań prozdrowotnych.

Odpowiedzialni za realizację celów strategicznych, operacyjnych i zadań:

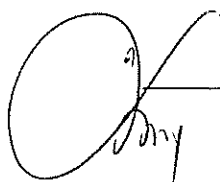
Rada Miejska i Urząd Miejski, jednostki organizacyjne samorządu gminnego, w tym szkoły.

Środki finansowe:

Budżet samorządu lokalnego, środki pozyskane z funduszy zewnętrznych: rządowych, pozarządowych, programów celowych.

Partnerzy:

Instytucje rządowe, naukowe, samorządowe, organizacje społeczne, ze szczególnym uwzględnieniem organizacji pożytku publicznego.

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized loop followed by a few strokes.

Cel strategiczny 4.

POPRAWA STANU BEZPIECZEŃSTWA RODZINY, DZIECI I MŁODZIEŻY

Cele operacyjne:

1. Wzmacnianie poczucia bezpieczeństwa i społecznej pewności dzieci i młodzieży.
2. Przeciwdziałanie uzależnieniom wśród dzieci i młodzieży.
3. Ochrona dziecka przed wykorzystywaniem i molestowaniem.

Zadania do celu operacyjnego 1:

1. Wdrażanie programów ilustrujących zagrożenia cywilizacyjne.
2. Włączanie w realizację programów profilaktyczno-edukacyjnych policjantów z wydziału prewencji oraz ruchu drogowego.

Zadania do celu operacyjnego 2:

1. Realizacja programów profilaktyczno-edukacyjnych na temat uzależnień adresowanych do dzieci i młodzieży.
2. Ustawiczne szkolenie nauczycieli związane z zagrożeniem uzależnieniami.
3. Wdrażanie programów edukacyjnych z zakresu uzależnień dla rodziców.

Zadania do celu operacyjnego 3:

1. Monitorowanie zjawiska krzywdzenia dzieci i młodzieży.
2. Inicjowanie programów przeciwdziałania przemocy rówieśniczej, wykorzystywania i molestowania dzieci w rodzinie i w środowisku.
3. Promocja instytucji udzielających pomocy, np. telefon zaufania, program „Niebieska linia”.
4. Współpraca wszystkich lokalnych instytucji zajmujących się przemocą.

Odpowiedzialni za realizację celów strategicznych, operacyjnych i zadań:

Rada Miejska i Urząd Miejski, jednostki organizacyjne samorządu gminnego, w tym szkoły.

Środki finansowe:

Budżet samorządu lokalnego, środki pozyskane z funduszy zewnętrznych: rządowych, pozarządowych, programów celowych.

Partnerzy:

Instytucje rządowe, naukowe, samorządowe, organizacje społeczne, ze szczególnym uwzględnieniem organizacji pożytku publicznego.

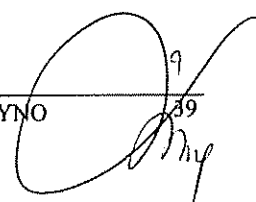

6. UWAGI KOŃCOWE

Zapisy zawarte w programie będą realizowane w ramach przyjętych zadań w zależności od posiadanych przez samorząd i pozyskanych z zewnątrz środków finansowych.

Zespół przygotowujący dokument uznał, iż w celu poprawy sytuacji dzieci, młodzieży i rodziny w środowisku lokalnym, wskazane byłoby podjąć jako priorytetowe następujące działania:

- **w zakresie poprawy sprawności, upowszechniania sportu i organizacji wypoczynku:**
 - tworzenie na terenie gminy infrastruktury sportowo-rekreacyjnej; zapewnienie szerszego dostępu do już istniejących obiektów (w szczególności w godzinach popołudniowych);
- **w zakresie poprawy stanu zdrowia:**
 - zwiększenie dostępu do opieki pielęgniarstwa i lekarskiej, w tym specjalistycznej;
- **w zakresie wsparcia dzieci niepełnosprawnych:**
 - zwiększenie dostępu do rehabilitacji i opieki medycznej;
- **w zakresie poprawy bezpieczeństwa:**
 - zapewnienie dzieciom i młodzieży atrakcyjnej oferty spędzania czasu wolnego po zajęciach lekcyjnych i właściwej opieki;
- **w zakresie wsparcia dzieci z rodzin ubogich:**
 - tworzenie na terenie gminy świetlic posiadających wykwalifikowaną kadre;
- **inne działanie, mogące przyczynić się do poprawy sytuacji dzieci, młodzieży i rodziny w środowisku lokalnym, które należy podjąć w pierwszej kolejności:**
 - zwiększenie dostępności wsparcia pedagogiczno-psychologicznego.

9
39
my

